

РЕШЕНИЕ

№ 5630

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8229** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/](#).

Образувано е по жалба на „Сити КЕШ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от Н. П. П., чрез юриск. С. К., срещу Заповед № 2048/20.02.2025 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /К/.

С оспорения индивидуален административен акт, на основание [чл. 68д, ал.1](#), във вр. с [чл. 68в](#), във вр. с [чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68е, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/](#), чл. 5, ал.1, т. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на Комисията и решение на Комисията по т. 19, съгласно протокол № 11/31.05.2024 г., е забранено на жалбоподателя да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2, във вр. с ал. 1, вр. с [чл. 68в](#), във вр. с [чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите](#) от ЗЗП, изразяваща се в следното:

- чрез премълчаване да прикрива в Стандарния европейски формуляр (СЕФ) съществена за избора на потребителя информация за погасителните вноски, които не водят до незабавно погасяване на главницата.

С жалбата се претендира отмяна на оспорената заповед като се твърди, че е налице съществено нарушение на материалния закон и на принципа за съразмерност, уреден в чл. 6 от АПК, както и наличие на съществени нарушения на адм.-производствените правила, нарушение на материалния закон и нищожност на акта, поради липса на материална компетентност за издателя. По изложените съображения се иска отмяна на оспорения акт. С жалбата се

претендират разноски, не се представлява в с.з., поддържа се жалбата в писмени бележки.

Ответникът - председателят на Комисията за защита на потребителите, редовно призован, се представлява в с.з. от юриск. А., която изразява и подробно писмено становище по жалбата като счита същата за неоснователна, претендира разноски за юриск. възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд – София – град като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От адм. орган се излага следното от фактическа страна, което на практика не се оспорва от жалбоподателя като не се правят никакви доказателствени искания в такава посока:

Производството пред КЗП започва, във връзка с постъпила в Регионална дирекция В. при КЗП /към момента Териториален отдел – В./ потребителска жалба с вх. № В-03-2344/18.1.12024г. от И. М. И. с извършена проверка на 25.11.2024 г. в офис на „Сити Кеш" ЕООД, находящ се в [населено място], [улица]. Проверен е приложения към жалбата договор за потребителски кредит № 9429256/23.08.2024 г., заедно с погасителен план и Стандартен Европейски формуляр. Договорът е със следните параметри:

- Общ размер на кредита - 1000 лв.;
- Обща дължимата сума - 1 190.25 лв.;
- Срок на договора - 7 месеца; ГПР - 54.94%.

В акта се сочи, че в хода на извършената проверка от длъжностните лица на КЗП е установено, че в стандартния европейски формуляр (СЕФ) е премълчана съществена за потребителите информация. В част 1: „Описание на основните характеристики на съответния кредит", т. 9 от СЕФ: „Когато е приложимо за съответния вид кредит: Погасителните вноски, които не водят до незабавно погасяване на общия размер на кредита (главница)" не са посочени вноските, които не водят до незабавно погасяване на главницата. Сочи се, че от приложения към преписката погасителен план към договор за потребителски кредит №1133618 е видно, че първите две вноски не водят до незабавно погасяване на общия размер на кредита. Срещу въпросните вноски с падежи 23.09.2024 г. и 23.10.2024 г. в графа „главница" е посочено 0.00 лв. Сочи се, че преди потребителят да се обвърже от договор за потребителски кредит той следва да получи информация за всички параметри, условия, характеристики и др., тъй като същата е от съществено значение за вземане на информирано търговско решение като договорът за потребителски кредит е окончателния документ и неговите клаузи имат задължаван характер. Чрез премълчаване на информация в СЕФ за вноските, които не водят до незабавно погасяване на общия размер на кредита, която от своя страна е важна и съществена за потребителя информация, кредиторът, при осъществяване на дейността си използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, която има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от потребителя, което не би взел без използването й.

Според дефиницията на чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП, а именно: „Заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1. търговецът

прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика."

В заключение се приема, че упражнената, че „СИТИ КЕШ" ООД осъществява състава на нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП като чрез премълчаване на информация в предоставения на потребителя СЕФ, кредиторът прикрива съществена за избора на потребителя информация като не посочва вноските, които не водят до незабавно погасяване на Главницата.

При така установената фактическа обстановка, съдът извежда следните изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21, ал.1 АПК](#), подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно процесуално легитимирано лице - адресат на акта и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Законосъобразността на административният акт се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК същият следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. В случая волята на органа относно упражненото от него право е ясна, а последващият контрол по приложението на закона спрямо посочените факти е изцяло допустим и възможен.

Актът е издаден от компетентен административен орган - председателят на Комисията за защита на потребителите като компетентността му следва от разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Заповедта е в предписаната от закона форма, доколкото разпоредбите на З. не предвиждат различни изисквания от установените в АПК. Актът е издаден в писмена форма, в него са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването му, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си. Неоснователни са възраженията на последния в този смисъл. Точно са описаните установените факти, доказателствата, от които същите се установяват и правната квалификация на извършеното нарушение.

При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съгласно установената съдебна практика, нарушенията на административнопроизводствените правила следва да се определят като съществени единствено в случаите, когато при недопускането им би се достигнало до различен резултат от проведеното производство. В случая, фактическата обстановка е установена правилно от доказателствата по преписката, не се правят никакви доказателствени искания от страна на жалбоподателя, които да обусловят установяването на различна от възприетата от адм. орган и от съда фактическа обстановка, респ. да обусловят нарушение на материалния закон при постановяване на процесния акт. Противно на твърдяното от жалбоподателя, в заповедта се съдържа подробно и точно описание на фактите по преписката, които се подкрепят от събраните писмени доказателства, посочени в същата.

Съгласно чл. 68г. (Нов - ДВ, бр. 64 от 2007 г., в сила от 08.09.2007 г.): „(1) (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2014 г., в сила от 25.07.2014 г.) Търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.“

Съгласно чл. 68г., ал. 4 от ЗЗП: „Нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к.“

Според дефиницията на чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП, а именно: .. Заблуждаваща е и всяка търговски практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1. търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика."

Действително, при извършената проверка, доказателствата недвусмислено сочат на доказаност на факта, че дружеството – жалбоподател е използвало нелоялна - заблуждаваща търговска практика.

При извършената проверка от служителите на КЗП в проверявания обект на дружеството се установява безспорно, че в Стандартния европейски формуляр (СЕФ) е премълчана съществена за потребителите информация. В част 1 от договора: „Описание на основните характеристики на съответния кредит", т. 9 от СЕФ: „Когато е приложимо за съответния вид кредит: Погасителните вноски, които не водят до незабавно погасяване на общия размер на кредита (главница)" не са посочени вноските, които не водят до незабавно погасяване на главницата. Действително, от приложения към преписката погасителен план към договор за потребителски кредит № 1133618 се установява, че първите две вноски не водят до незабавно погасяване на общия размер на кредита. Срещу тези две вноски с падежи 23.09.2024 г. и 23.10.2024 г. в графа „главница" е посочено 0.00 лв. Съгласно т. 9 от СЕФ, преди потребителят да се обвърже от договор за потребителски кредит той следва да получи информация за всички параметри, условия, характеристики и др. Правилен е извода на адм. орган, че е от съществено значение за вземане на информирано търговско решение наличието на тази информация, понеже договорът за потребителски кредит е окончателния документ и неговите клаузи имат задължаващ характер. По

този начин чрез премълчаване на информация в СЕФ за вноските, които не водят до незабавно погасяване на общия размер на кредита, която от своя страна е важна и съществена за потребителя информация, кредиторът, при осъществяване на дейността си използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, която има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от потребителя, което не би взел без използването ѝ.

Изложените от жалбоподателя възражения са изцяло неоснователни. На първо място, както бе посочено по-горе, всички относими факти, установени в производството, са подробно и точно изложени в акта. На следващо място, не е налице нищожност на акта. Налице е материална компетентност за издателя му да издава актове от вида на процесния – ПАМ, съгласно посоченото основание в ЗЗП. Действително, налице е и друга процедура за контрол в Закона за потребителския кредит /ЗПК/, но при същата, както правилно сочи жалбоподателя не се предвижда възможност за налагане на ПАМ – т.е. акт, с който да се нареди преустановяване на практика, който представлява индивидуален административен акт, а е налице възможност за наказване в адм.-наказателно производство на нарушителите посредством издаване на НП /правораздавателен акт/. С първите актове се забранява занапред с акт осъществяването на такова противоправно поведение като целта на закона е различна при двете процедури. В този смисъл липсва колизия между двата закона и наличие на специално законодателство в различен от приложения в настоящото производство ред. На следващо място, материалният закон е точно приложен. Твърдението, че видът на договора за кредит бил различен от този, за който се изисква спазването на изискването в т. 9 от СЕФ, не отговаря на обективната истина. В преписката се описва погасителен план към договор за потребителски кредит № 1133618, от който се установява, че първите две вноски не водят до незабавно погасяване на общия размер на кредита. Това условие автоматично поставя договора в приложното поле на посочената разпоредба. При непосочването на това условие в СЕФ се извършва нарушение на чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП като се прилага заблуждаваща търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1. търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 от ЗЗП.

Съдът приема, че използваната от „СИТИ КЕШ“ ООД търговска практика несъмнено и безспорно е заблуждаваща по смисъла на чл. 68в, във връзка с чл. 68е, ал. 2 и във връзка с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП.

Съдът намира за съответстващи на установената фактическа обстановка изложените правни изводи в процесната заповед, за наличието на използвана от жалбоподателя нелоялна – заблуждаваща заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2, във връзка 68г, ал.1, във връзка с чл.68в. В хода на съдебното производство жалбоподателят не опроверга тези констатации. В хода на производството, от адм. орган изцяло е спазен и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Посредством забраната на посочената търговска практика точно и обективно се постигат целите на ЗЗП, с оглед пълноценна защита правата на потребителите.

Съдът приема, че административният орган правилно е приложил материалния закон, при точно съблюдаване на адм.-производствените правила. Председателят на К. забранява с нарочна заповед прилагането ѝ, когато Комисията установи, че търговската практика е нелоялна по смисъла на закона.

Актът съответства и на целта на закона, формулирана в чл. 68б от З. - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на

предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Предвид изложените мотиви съдът намира, че оспорената заповед на председателя на Комисията за защита на потребителите е законосъобразен административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От ответната страна се претендират разноски и такива следва да се присъдят за юриск. възнаграждение в размер на 80 евро при този изход на спора.

Предвид гореизложеното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), Административен съд – София - град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Сити КЕШ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от Н. П. П., чрез юриск. С. К., срещу Заповед № 2048/20.02.2025 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /К/;

ОСЪЖДА на „Сити КЕШ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от Н. П. П., да заплати на Комисията за защита на потребителите сума в размер на 80 /осемдесет/ евро, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд – София – град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: